
Introducció

Sebastià Sarasa Urdiola

President de l'Associació Catalana de Sociologia

Aquest número de la REVISTA CATALANA DE SOCIOLOGIA presenta de manera monogràfica algunes de les intervencions de la sessió inaugural del III Congrés Català de Sociologia i les conclusions que van ser presentades a la cloenda. Aquests materials no són tots els que van ser debatuts durant els dos dies de treball en una trentena de grups, als quals va assistir un total de més de quatre-centes persones. El seu elevat nombre impedeix de publicar-les en un únic número. La REVISTA, però, anirà publicant en successius números més materials dels presentats en els grups de treball.

Com ja vaig anunciar en la nota de benvinguda als congressistes, aquest Congrés que acabem de celebrar té especial rellevància per als sociòlegs de Catalunya, i per a tots aquells que som membres de l'Associació Catalana de Sociologia, per raons variades.

En primer lloc, pel tema triat com a objecte principal de debat. L'estudi de les desigualtats socials és una de les qüestions centrals de la sociologia clàssica i ara, un cop més, torna a ser una qüestió que interessa no tan sols als sociòlegs que conreen el seu estudi, sinó també a molts ciutadans i a bona part de l'opinió pública. Els canvis accelerats que succeeixen els darrers decennis en l'estructura de la nostra societat estan alterant profundament les pautes de les relacions socials i els valors culturals que han estat considerats punts de referència per la sociologia de les desigualtats al llarg del segle xx. Això ha significat que molts dels paradigmes implícits en les teories i en les hipòtesis amb les quals acostumem a treballar són desafiats per noves situacions no previstes. És per això que hem considerat oportú dedicar aquest Congrés a debatre les dades i les interpretacions que els sociòlegs tenim sobre la desigualtat avui i que poden ser d'utilitat per als ciutadans i els nostres governants.

En segon lloc, aquest Congrés ha estat important perquè significa una opció diferent a la més usual en els congressos de sociolo-

gia. No és encara gaire corrent que els organitzadors d'un congrés demanin i procurin que tots els grups de treball abordin un tema central de debat. Aquesta opció és, en la nostra disciplina, més pròpia de seminaris i de jornades, però poc freqüent en congressos. Aquests acostumen a ser una oportunitat per tal que acadèmics, professionals, especialistes i estudiants estableixin contactes i coneguin els resultats més recents de les recerques, però sense que hi hagi gaire relació entre aquestes i un lema genèric més o menys afortunat que identifica públicament la trobada, tret d'alguna aïllada conferència magistral a l'inici o al final del congrés. En aquest Congrés hom no ha tractat de menyscar les oportunitats que cadascú pugui trobar en els congressos, sinó, al contrari, augmentar-les oferint un ampli espai de debat sobre una qüestió rellevant de la sociologia com és, en aquesta ocasió, la desigualtat.

Per últim, aquest Congrés ha estat important per a l'Associació perquè representa una fita més en el camí que la Junta Directiva s'havia compromès a fer, és a dir, continuar l'impuls de les juntes anteriors per a consolidar la sociologia a Catalunya i promoure'n el desenvolupament científic. Amb aquest III Congrés, cinc anys després del darrer, celebrat a Girona, mantenim una regularitat en la celebració de congressos que esperem que sigui estable, per la solidesa que cada cop més adquireix la nostra Associació. En pocs anys l'Associació ha aconseguit una revista pròpia, la REVISTA CATALANA DE SOCIOLOGIA, amb una regularitat constant; ha instituit el Premi per a Joves Sociòlegs, que aquest any celebra la seva tercera convocatòria, i acaba de signar un conveni de col·laboració amb el Col·legi de Llicenciats i Doctors en Ciència Política i Sociologia que serà el primer pas per a una relació més estreta entre totes dues institucions. Aquest any també hem impartit per primer cop un curs homologat per la Universitat de Barcelona per a la convalidació de crèdits, que esperem continuar els propers anys obrint una nova àrea d'activitats docents. Tot això és motiu de satisfacció per a tots nosaltres, i aprofitem l'avinentsa per a animar tots els sociòlegs joves a donar-nos suport i a fer-se socis de l'Associació.

Però aquest Congrés no hauria estat possible sense la col·laboració de moltes persones i institucions que amb generositat han contribuït a fer-lo realitat. En especial volem donar les gràcies a la Universitat, l'Ajuntament i la Diputació de Lleida, a l'Institut d'Estudis Catalans, del qual som societat filial, a la Caixa de Catalunya i a les Fundacions Jaume Bofill i CIREM.